

Saattue, Taivaant

olin kulkenut liian kauas
ja tuhlanut aikaani
aika, jota ei ollut liikaa
valui ohitseni

en tajunnut silloinkaan
kun murenevan toivosi nin
en kysynyt aamuisin
miksi meille taas kvi nin

ei minua muuttaa voi
ei kukaan voi
taipuuko rauta ilman sepp

uudestaan kaiken saan romahtamaan
se tie ei tuo sinua takaisin

raskas sointi haaveissa
kaatuneissa toiveissa
ja niit oli niin paljon
ne kaadoin sinun syliisi

en tajunnut silloinkaan
kun murenevan toivosi nin
en kysynyt koskaan
tahdotko jatkaa matkaamme

ei minua muuttaa voi
ei kukaan voi
taipuuko rauta ilman sepp

uudestaan kaiken saan romahtamaan
se tie ei tuo sinua takaisin
uudestaan kaiken saan romahtamaan
se tie ei tuo sinua takaisin

taivaan saan sinne uin kauas pois